

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 1T/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010089
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6415010089.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Matušovica a prísediacich A. B. a C. D., v trestnej veci proti obžalovanej E. C., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 262/2011 Z. z. /ďalej len Trestného zákona/, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 25.09.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaná :

E. C., narodená XX.XX.XXXX vo F. A., D. G., trvale bytom H. A. – I. A., J. XXX/X, XXX XX H. A.,

je vinná, že

1) v období od mesiaca marec 2008 do mesiaca august 2010 v obci K. a na iných miestach v SR pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viac krát od poškodenej H. L. finančnú hotovosť v celkovej výške 250.000,- €, ktoré jej poškodená odovzdala prevažne v hotovosti, kde finančné prostriedky následne nevrátila, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky nevrátiť, čím poškodenú H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. D. XX uviedla do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 250.000,- €,

2) v období od mesiaca apríl 2008 do mesiaca august 2010 v obci K. a na iných miestach v SR pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viac krát od poškodenej H. L. finančnú hotovosť v celkovej výške 250.000,- €, ktoré jej poškodená odovzdala prevažne v hotovosti, kde finančné prostriedky následne nevrátila, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky nevrátiť, čím poškodenú H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. D. XX uviedla do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 250.000,- €,

3) v období od 25.02.2008 do 18.01.2010 v meste Banská Štiavnica a na iných miestach v SR pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viac krát od poškodeného M. L. finančnú hotovosť v celkovej výške 150.000,- €, ktoré jej poškodený odovzdal prevažne v hotovosti, kde finančné prostriedky následne nevrátila, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky nevrátiť, čím poškodeného M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. A. XX, L. B. uviedla do omylu a spôsobila mu škodu vo výške 150.000,- €,

4) v mesiaci december 2009 v meste Žiar nad Hronom a na iných miestach v SR pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viac krát od poškodeného G. B. finančnú hotovosť v celkovej výške 4.000,- €, kde finančné prostriedky následne nevrátila, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky nevrátiť, čím poškodeného G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. L. XXX/ X, N. O. H. uviedla do omylu a spôsobila mu škodu vo výške 4.000,- €,

5) v období od 07.03.2008 do 11.12.2008 v meste Trenčín a na iných miestach v SR pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viac krát od poškodenej I. P. finančnú hotovosť v celkovej výške 17.260,84 €, z uvedenej sumy vrátila na viac krát finančné prostriedky v celkovej výške 12.477,72 €, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky v plnej výške nevrátiť, čím poškodenu I. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., K. – L. XX uviedla do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 4.813,12 €,

6) za obdobie od 15.08.2007 do decembra 2008 v obci Čabradský Vrbovok a v meste Krupina pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákala na viackrát od poškodenej C. A. finančnú hotovosť v celkovej výške 42.156,28 € (1.270.000,- Sk), ktoré jej poškodená odovzdala prevažne v hotovosti, kde finančné prostriedky následne nevrátila, pričom od začiatku konala v úmysle finančné prostriedky nevrátiť, čím poškodenu C. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom D. C. D. XX uviedla do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 42.156,28 €,

7) v presne nezistených dňoch v období od novembra 2009 do mája 2011 v Piešťanoch postupne vylákala od M. P. finančnú hotovosť v celkovej výške 119.422,- €, ktoré jej odovzdala poškodená prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich zhodnotenie a vrátenie sumy 500.000,- € po ukončení tohto dedičského konania, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila M. P., nar. X.X.XXXX, bytom P., C. D. XXXX/X škodu v celkovej výške 119.422,- €,

8) v období januára 2010 v Piešťanoch postupne vylákala od R. Q. finančnú hotovosť v celkovej výške 10.100,- €, ktoré jej odovzdala poškodená prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich zhodnotenie a vrátenie sumy 25.000,- € po ukončení tohto dedičského konania a to tak, že v presne nezistený deň v januári 2010 vylákala sumu 7.000,- € a 3.100,- €, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila R. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom P., C. D. XXXX/XXX škodu v celkovej výške 10.100,- €,

9) v období od januára 2010 do mája 2010 v Piešťanoch postupne vylákala od S. C. finančnú hotovosť v celkovej výške 21.000,- €, ktoré jej odovzdala poškodená prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich 200 % až 300 % zhodnotenie po ukončení tohto dedičského konania a to tak, že v presne nezistený deň v januári 2010 vylákala sumu 2.000€,-€ a v presne nezistených dňoch v máji 2010 sumu 7.000,- € a 12.000,- €, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila S. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H., G. J. D. XXX/XX škodu v celkovej výške 21.000,-€,

10) v období od januára 2010 do mája 2010 v Piešťanoch postupne vylákala od M. M. L. finančnú hotovosť v celkovej výške 6.869,- €, ktoré jej odovzdal poškodený v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich 100% zhodnotenie po ukončení tohto dedičského konania a to tak, že v presne nezistený deň v januári 2010 vylákala sumu 3.119,- € a v presne nezistený deň v máji 2010 sumu 3.750,-€, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila neb. M. M. L., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom P., C. D. XXXX/XX škodu v celkovej výške 6.869,- €,

11) v presne nezistených dňoch v období od februára 2010 do decembra 2011 v Piešťanoch postupne vylákala od K. H. finančnú hotovosť v celkovej výške 200.000,-€, ktoré jej odovzdala

poškodená prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich zhodnotenie a vrátenie sumy 500.000,- € po ukončení tohto dedičského konania, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom P., T. D. XXX/XX škodu v celkovej výške 200.000,- €,

12) v období od marca 2010 do júna 2010 v Piešťanoch postupne vylákala od R. M. finančnú hotovosť v celkovej výške 69.000,- €, ktoré jej odovzdal poškodený prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich 50 % zhodnotenie po ukončení tohto dedičského konania a to tak, že dňa 17.3.2010 vylákala sumu 30.000,-€, dňa 6.4.2010 sumu 2.000,-€, dňa 8.4.2010 sumu 7.000,-€, v presne nezistený deň v máji 2010 sumu 10.000,-€ a v presne nezistenom dni v júni 2010 sumu 20.000,-€, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., H. XXXX/XXX škodu v celkovej výške 69.000,- €,

13) v presne nezistených dňoch v období od apríla 2010 do decembra 2010 v Piešťanoch, v Nitre, v Bratislave, v Ružomberku postupne vylákala od E. P. C. finančnú hotovosť v celkovej výške 170.000,-€, ktoré jej odovzdal poškodený prevažne v hotovosti, pod zámienkou úhrady rôznych poplatkov a daní v dedičskom konaní prebiehajúcom v Anglicku po zomrelom biologickom otcovi jej syna, pričom prisľúbila ich zhodnotenie a vrátenie celkovej sumy 5.800.000,- € po ukončení tohto dedičského konania, účel použitia týchto finančných prostriedkov dokladovala rôznymi fiktívnymi dokladmi v anglickom jazyku, v skutočnosti však žiadne dedičské konanie neprebiehalo, peniaze do dnešného dňa ani napriek neustálym urgenciám nevrátila, tieto minula na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobila E. P. C., nar. XX.X.XXXX, bytom L., R. K. D. XX škodu v celkovej výške 170.000,- €,

14) v mesiaci september roku 2011 v Krupine pod zámienkou vyplatenia dlhov poškodenej M. Q., v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech, vylákala od nej finančnú hotovosť v celkovej výške 11.000,-€, ktorú jej poškodená odovzdala na dvakrát v Banskej Bystrici a v Krupine, pričom tieto peniaze v stanovenej lehote nevrátila ani dlhy poškodenej nevyplatila, čím týmto svojim konaním uviedla poškodenú M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. D. XXX do omylu a spôsobila jej škodu vo výške 11.000,- €,

15) dňa 04. októbra 2011 vo Zvolene, okres Zvolen v kaviarni na Nám. SNP, predstierajúc svoju schopnosť a záujem, uzatvorila ústnu dohodu o zabezpečení poskytnutia pôžičky vo výške 2.500.000,- € pre poškodenú S. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom za účelom vybavenia pôžičky jej poškodená S. B. uhradila poplatok 2.000,- € v hotovosti dňa 04.10.2011 a v období od 25.11.2011 do 18.08.2013 na viackrát na požiadanie obžalovanej za účelom zaplatenia ďalších poplatkov na vybavenie pôžičky poškodená uhradila na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX v prospech obžalovanej sumu spolu 2.291,- €, pričom obžalovaná poskytnutie pôžičky pre poškodenú nezabezpečila a ani jej finančné prostriedky nevrátila, ktorým konaním spôsobila poškodenej S. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., T. A. XXXX/XX škodu vo výške 4.291,- €,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l a

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona,

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 41 odsek 3 Trestného zákona, v spojení s Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre porušenie Čl. 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na spoločný trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o vine a treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 42/2017 zo dňa 29.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. Zn. 5 To 106/2022 zo dňa 22.11.2022, právoplatným dňa 22.11.2022 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 odsek I Trestného zákona, za použitia § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, súd obžalovanej ustanovuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona, súd obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť počas skúšobnej doby poškodenej S. B., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom A. XXXX/XX, T., t. č. bytom E. K. XX, T., spôsobenú škodu vo výške 4.291,- €, poškodenej H. L. st., nar. XX.XX.XXXX v G. R., bytom K. XX, spôsobenú škodu vo výške 250.000 €, H. L. A., nar. XX.XX.XXXX v L. B., bytom K. XX, spôsobenú škodu vo výške 250.000 €, poškodenému M. L., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom I. A. XX, L. B., spôsobenú škodu vo výške 150.000 €, poškodenému G. B., nar. XX.XX.XXXX v N. O. H., bytom A. L. XXX/X, N. O. H., spôsobenú škodu vo výške 4.000 €, poškodenej I. P., nar. XX.XX.XXXX v O. L., bytom Q., K. – L. XX, spôsobenú škodu vo výške 4.813,12 €, poškodenej C. A., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom D. C. XX, spôsobenú škodu vo výške 42.156,28 €, poškodenej M. P., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., C. XXXX/X, spôsobenú škodu vo výške 119.422 €, poškodenej R. Q., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., C. XXXX/XXX, spôsobenú škodu vo výške 10.100 €, poškodenej S. C., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom H., G. J. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 21.000 €, poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX v H., okres N., bytom P., C. XXXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 6.869 €, poškodenej K. H., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., T. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 200.000 €, poškodenému R. M., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom P., H. XXXX/XXX, spôsobenú škodu vo výške 69.000 €, poškodenému E. P. C., nar. XX.XX.XXXX v J. R., bytom L., R. K. XX, spôsobenú škodu vo výške 170.000 € a poškodenej M. Q., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom Q. XXX, H. Q., spôsobenú škodu vo výške 11.000 €.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona, súd obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona, je obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej S. B., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom A. XXXX/XX, T., t. č. bytom E. K. XX, T., spôsobenú škodu vo výške 4.291,- €, poškodenej H. L. R., nar. XX.XX.XXXX v G. R., bytom K. XX, spôsobenú škodu vo výške 250.000 €, H. L. A., nar. XX.XX.XXXX v L. B., bytom K. XX, spôsobenú škodu vo výške 250.000 €, poškodenému M. L., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom I. A. XX, L. B., spôsobenú škodu vo výške 150.000 €, poškodenému G. B., nar. XX.XX.XXXX v N. O. H., bytom A. L. XXX/X, N. O. H., spôsobenú škodu vo výške 4.000 €, poškodenej I. P., nar. XX.XX.XXXX v O. L., bytom Q., K. – L. XX, spôsobenú škodu vo výške 4.813,12 €, poškodenej C. A., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom D. C. XX, spôsobenú škodu vo výške 42.156,28 €, poškodenej M. P., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., C. XXXX/X, spôsobenú škodu vo

výške 119.422 €, poškodenej R. Q., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., C. XXXX/XXX, spôsobenú škodu vo výške 10.100 €, poškodenej Anite VAVRÍKOVEJ, nar. XX.XX.XXXX v P., bytom H., G. J. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 21.000 €, poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX v H., I. N., bytom P., C. XXXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 6.869 €, poškodenej K. H., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., T. XXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 200.000 €, poškodenému R. M., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom P., H. XXXX/XXX, spôsobenú škodu vo výške 69.000 €, poškodenému E. P. C., nar. XX.XX.XXXX v J. R., bytom L., R. K. XX, spôsobenú škodu vo výške 170.000 € a poškodenej M. Q., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom Q. XXX, H. Q., spôsobenú škodu vo výške 11.000 €.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, súd poškodenú S. B., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom A. XXXX/XX, T., t. č. bytom E. K. XX, T., so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovanej E. C. bola obžaloba prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podaná na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 17.02.2015 pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná E. C. požiadala súd, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jej neprítomnosti (č. I. 2977) a preto súd v súlade s § 252 odsek 3 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti. Podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovanej prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že si od jednotlivých poškodených síce zapožičiavala peňažné prostriedky na rôzne účely s cieľom riadne ich vrátiť, avšak nie v sumách, ktoré poškodení uvádzali vo svojich výpovediach. Túto svoju výpoveď obžalovaná zmenila až dňa 25.09.2023 na hlavnom pojednávaní, keď vyhlásila že sa cíti byť vinná zo skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu v plnom rozsahu a že ich spáchanie úprimne ľutuje. Zároveň pred súdom vyhlásila, že všetky škody ktoré vznikli poškodeným jej protiprávnym konaním sa pokúsi v plnej miere uhradiť.

Na základe vyššie uvedeného súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom všetkých zainteresovaných poškodených a svedkov, ako aj prešetrením množstva listinných dôkazov zadokumentovaných v spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Svedkyňa poškodená H. L. staršia uviedla, že obžalovanej, zapožičala v období od mesiaca marec 2008 do mesiaca august 2010 v obci K., neskôr v Krupine, v Žiari nad Hronom a vo Zvolene sumu v celkovej výške minimálne 250.000,- € a to postupne vo viacerých čiastkach. Všetky peniaze, ktoré jej odovzdala, boli odovzdané z titulu ich zhodnotenia, pričom prvé sumy prevzala osobne pani P., z ktorou ju zoznámila jej nevesta H. L. ml. Potom ju zoznámili s obžalovanou, ktorej odovzdávala peniaze väčšinou v hotovosti, taktiež vkladmi v R. R., vo C. L., I. L., v J. L. a v Q. L. a taktiež peniaze posielala prostredníctvom bankovej služby Western Union, ktorú využila cez Q. L. a Slovenskú poštu. Pokiaľ ide o pôvod peňazí uviedla, že boli to najmä rodinné úspory (vo výške cca 400.000,- Sk) a neskôr to boli pôžičky od známych a rodinných príslušníkov. Taktiež založila rodinný dom v obci K., peniaze mala aj z obce K.. V mesiaci júl 2010 podpísali s obžalovanou zmluvu o pôžičke vo výške 500.000,- € s termínom vrátenia pôžičky do 15.08.2010, čo sa však nestalo. Suma 500.000,- € predstavovala sumu navýšenú o úroky, resp. zhodnotenie, ktoré jej slúbila obžalovaná. Pokiaľ ide o dátum na zmluve (02.01.2009), tento bol antidatovaný, aby bola krytá, že obžalovanej poskytla finančné prostriedky. Z požičaných peňazí jej obžalovaná vrátila sumu cca 220.000,- Sk, čo bolo na začiatku. Sumu 250.000,- € jej obžalovaná písomne odsúhlasila v ňou napísaných písomných čestných prehláseniach. Peniaze jej požičiavala z titulu zhodnotenia finančných prostriedkov, nepovedala jej žiadny účel, len to, že potrebuje poplatiť nejaké certifikáty zo zahraničia, asi z Anglicka. Mala dostať nejaké peniaze z Anglicka, avšak nevie uviesť, o aké peniaze sa malo jednať, len niečo medzi rečou spomínala o nejakom dedičstve, že potrebovala nejakým spôsobom uvoľniť nejaký účet. K okolnostiam uzavretia, resp. podpísania zmluvy o pôžičke na sumu 500.000,- € uviedla, že v tejto sume bolo zahrnuté aj navýšenie, zmluva bola podpísaná v byte obžalovanej v K.. K podpisu zmluvy došlo dobrovoľne zo strany obžalovanej a bez nátlaku, nikto sa jej nevyhrážal. Jednotlivé osoby, od ktorých si požičala finančné prostriedky, nevedeli o tom, na aký účel tieto prostriedky použije. Nevedeli, že peniaze potrebovala pre obžalovanú. Konkrétny

dôvod nevrátenia peňazí jej obžalovaná nikdy neuviedla, vždy stanovila nejaký termín, avšak peniaze doteraz neprišli a potom čo sa začalo vyšetrovanie sa obžalovaná vyjadrila, že jej peniaze už nevráti.

Svedkyňa poškodená H. L. mladšia uviedla, že obžalovanej, požičala v období od mesiaca apríl 2008 do augusta 2010 na viackrát celkovú sumu 250.000,- €. Najskôr to bolo na podnikanie, neskôr na kúpu rodinného domu, resp. rodinných domov. Peniaze jej odovzdávala najmä v hotovosti v obci K., neskôr v Žiari nad Hronom, v Krupine a vo Zvolene, ale aj bankovým prevodom z jej bankového účtu, vedeného v R. R. a taktiež vkladmi na rôzne bankové účty, ktorých čísla jej vopred telefonicky alebo osobne uviedla obžalovaná. Peniaze odovzdala obžalovanej v rôznych sumách, možno tak 30 – 40 krát. Peniaze mala z vlastných úspor vo výške cca 15.000,- € a tiež z úverov. Pokiaľ ide o pôžičky od známych, k tomuto doručila do vyšetrovacieho spisu písomný prehľad (č. l. 234). Obžalovaná jej doposiaľ nevrátila nič. Obžalovaná jej dodatočne v júli 2010 podpísala zmluvu o pôžičke, v ktorej bola uvedená suma 350.000,- €, kde už boli zahrnuté aj úroky z požičanej sumy. Túto zmluvu podpísal aj svedok, ktorého zabezpečila obžalovaná. Dátum, uvedený na tejto zmluve (20.04.2007) je nesprávny, zmluva sa písala a podpísala až v roku 2010, aby mala nejaký doklad o požičaní finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o účel požičania peňazí, bolo to na podnikanie, neskôr na investovanie a potom obžalovaná tvrdila, že musí dať ďalšie a ďalšie peniaze, aby neprišla o vklady, ktoré tam predtým vložila. Spôsob zhodnotenia peňazí obžalovaná nijako nekonkretizovala.

Svedok poškodený M. L. súdu popísal, ako v roku 2008 k nim prišla obžalovaná s pani P., pričom si prišli požičať peniaze na podnikanie, ktoré im aj požičali v sume 160.000,- Sk. Peniaze prevzala pani P. a tieto hned odovzdala obžalovanej. O tejto pôžičke bol spísaný doklad – čestné prehlásenie zo dňa 25.02.2008, ktoré podpísala K. P., nakoľko v tom čase obžalovanú ešte tak dobre nepoznali. Peniaze však išli obžalovanej, nakoľko obe k nim prišli s tým, že obžalovaná si chce požičať peniaze na podnikanie. Pani P. bola ich dlhoročná kamarátka a vystupovala ako nejaký sprostredkovateľ, pričom vedela, že v tom období zdedil peniaze z predaja rodičovského domu, čo bola suma cca 280.000,- Sk. Obžalovaná po prevzatí sumy 160.000,- Sk, od nich prevzala ešte rôzne sumy v hotovosti v Banskej Štiavnici, taktiež jej poskytol peniaze prevodom z jeho bankových účtov vedených v J. L.. Celkovo odovzdali v období od 25.02.2008 do 18.01.2010 obžalovanej sumu vo výške cca 140.000,- €, ktorú im doteraz nevrátila. Obžalovaná písomne odsúhlasila v písomných výzvach výšku spôsobenej škody, peniaze jej boli požičané na podnikanie, iný účel nespomínala.

Svedkyňa poškodená I. P. uviedla, že obžalovaná jej spôsobila škodu vo výške 14.587,90 eur. S obžalovanou ju zoznámila pani P. niekedy v marci 2008 s tým, že obžalovaná ju oslovila so žiadosťou o pôžičku na krátku dobu na podnikanie. Reálne požičala obžalovanej sumu 27.035,- € (814.475,- Sk), pričom obžalovaná jej vrátila 12.447,- €. V závere si uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej výške 14.587,90 eur.

Svedok poškodený G. B. uviedol, že v mesiaci december 2009 požičal obžalovanej 4.000,- € a to za účelom uvoľnenia nejakých peňazí z Anglicka, aby ich mohla následne previesť na Slovensko a z týchto peňazí mala potom vyplatiť aj jeho sestru H. L. R., ako aj jeho. Obžalovaná tvrdila, že tieto peniaze nadobudla v Maďarsku zámenou maďarských forintov za eurá. Žiadne dedičstvo, ktoré by mala dostať, mu nikdy nespomínala. Vie o tom, že jeho sestra H. L. odovzdala postupne obžalovanej sumu vo výške cca 10 miliónov Sk, za čo mala jeho sestre vyplatiť sumu vo výške 500.000,- €, o čom bola spísaná aj zmluva o pôžičke, a to v byte obžalovanej v K.. On bol osobne pri tom. Uvedenú zmluvu podpísala obžalovaná dobrovoľne. Pokiaľ ide o jeho pôžičku, najskôr obžalovanej poslal sumu vo výške 1.000,- €, pričom si už nespomína, prostredníctvom akej banky a či to bolo prevodom z účtu na účet alebo vkladom hotovosti na účet. Zvyšnú časť 3.000,- € odovzdal obžalovanej v hotovosti vo Zvolene v nejakej krčme na námestí. V závere si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 4.000,- eur.

Svedkyňa poškodená C. A. vypovedala, že ešte v roku 2007 požičala sumu 60.000,- Sk pani P., a to dňa 19.07.2007, pričom túto sumu jej vrátila dňa 23.07.2007. Toho istého dňa jej opätovne požičala 60.000,- Sk, ktoré jej vrátila pani P. dňa 31.07.2007. Následne dňa 15.08.2007 požičala sumu 150.000,- Sk, ktorá mala byť použitá na otvorenie predajne K. C. R.. Túto predajňu mali otvárať pani P. spolu s obžalovanou, peniaze dala do rúk pani P.. Následne v mesiaci apríl 2008 odovzdala 700.000,- Sk, pričom išlo o jej úspory, pani P. a sumu 200.000,- Sk (úver zo Slovenskej sporiteľne) odovzdala obžalovanej. Niekedy v roku 2008 a 2009 jej bola poskytnutá výška splátky úveru v sume 8.100,- Sk, pričom tieto splátky za ňu zaplatili 6 alebo 7-krát. Od roku 2010 tento úver spláca sama. Koncom roka 2008 zobrala pre obžalovanú

pôžičku z Poštovej banky vo výške 100.000,- Sk a z MBanky vo výške taktiež 100.000,- Sk. Pokiaľ ide o pôžičku z MBanky, pani P. zaplatila dve splátky a potom úver prestala splácať. Obžalovanej dávala tých 200.000,- Sk v Krupine, potom sumu 100.000,- z Poštovej banky zanesli s pani P. obžalovanej, pôžička z MBanky sa vybavovala vo Zvolene, pričom peniaze dala do rúk pani P.. Termín vrátenia peňazí bol dohodnutý tak, že prvých 150.000,- Sk a 700.000,- Sk mali vrátiť o tri mesiace od požičania, teda do júla 2008. Peniaze, ktoré jej obžalovaná vrátila, nie sú predmetom tohto konania, nakoľko to boli peniaze z pôžičiek ešte z roku 2007. Pre jednotlivé splátky úverov chodila do predajne K., išlo o splátky vo výške 8.118,- Sk (do Slovenskej sporiteľne), 100,70 € (do Poštovej banky) a 81,61 € (do MBanky). Nikdy však z predajne nebrala mäso bez zaplatenia. Vyjadřila sa k potvrdeniu zo dňa 15.08.2007, ktoré podpísala K. P., pričom sa jednalo o sumu 150.000,- Sk, ktoré bola vybrať z P. L., potvrdenie bolo napísané doma u pani P., pričom tieto peniaze jej doposiaľ neboli vrátené. Čo sa týka zmenky na sumu 70.000,- €, podpísanie tejto za ňu vybavoval pán K.. K notárskej zápisnici zo dňa 02.11.2011 uviedla, že táto bola spísaná v Nitre na Notárskom úrade JUDr. Aleny Motyčkovej. Taktiež vo vzťahu k listu zo dňa 24.08.2011 uviedla, že tento jej poslala obžalovanej poštou a zaväzuje sa v ňom, že jej dlh vyplatí z úveru, ktorý vybaví. K príkazu na úhradu zo dňa 29.07.2009 uviedla, že tento jej dala obžalovaná s tým, že už dala príkaz na úhradu do banky, pričom nevedela uviesť, prečo tam bola napísaná suma 79.000,- €, avšak táto platba dodnes na účet neprišla. Obdobne tomu tak bolo s príkazom na úhradu v nemeckom jazyku ktorý odovzdala obžalovaná pánovi K.. Vo vzťahu k čestnému prehláseniu zo dňa 25.04.2008 uviedla, že toto sa vzťahuje na peniaze, ktoré sa netýkajú tohto prípadu. Obdobne tak potvrdenie zo dňa 09.08.2007 sa týka peňazí, ktoré neboli predmetom ňou podaného trestného oznámenia. Svedkyňa poškodená k svojim výpovediam predložila súhrn splátok na úvery, ktoré jej zaplatila obžalovaná, na spomínaných papieroch je uvedené, aké sumy jej obžalovaná poskytovala na splátky pôžičiek. Taktiež predložila doklad z Poštovej banky zo dňa 02.04.2008 preukazujúci výbery úspor z P. L.. K potvrdenke zo dňa 26.09.2007, ako aj k časti z výpisu z účtu uviedla, že potvrdenka je k sume 180.000,- Sk a výpis z účtu sa týka sumy vo výške 120.000,- Sk, ktorá bola poslaná na účet jej manžela. Išlo teda o celkovú sumu vo výške 300.000,- Sk, ktorú požičala obžalovanej ešte v roku 2007. Taktiež avízo o zadaní platby zo dňa 28.09.2007 sa týkalo platby v sume 120.000,- Sk, ktoré, ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaná dávala na účet jej manžela. Taktiež pokladničné doklady zo dňa 25.03.2008 preukazujú platby, ktoré sa netýkajú predmetu tohto konania. Vo vzťahu k čestnému prehláseniu zo dňa 28.04.2008 uviedla, že toto napísala obžalovaná a priniesla jej ho overené. Zaväzuje sa v ňom požičanú sumu vrátiť do 30.05.2008, čo sa však nestalo. V závere si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 42.156,28 eur.

Svedok poškodený E. P. C. uviedol, že obžalovanej poskytol vlastné finančné prostriedky, ako aj prostriedky, ktoré mal požičané od priateľov. Niekedy v apríli 2010 ho oslovila bývalá kolegyňa E. Q. A., ktorá chcela finančne pomôcť svojej priateľke K. H. s tým, že pani H. zastupovala v dedičskom konaní istú pani ako prekladateľka a že by potrebovala na veľmi krátku dobu požičať väčší obnos peňazí. Následne sa stretli s pani H., prítomná bola aj M. P., od ktorých sa dozvedel, že zastupujú obžalovanú, nakoľko keďže táto je rómka, ťažko by jej niekto požičal finančné prostriedky, potrebné na vybavenie dedičstva zo zahraničia. Ukázali mu aj nejaké dokumenty písané v anglickom jazyku, ktoré dokazovali, že obžalovaná je nespochybniteľnou dedičkou, pričom mu vtedy neuviedli, akú sumu má zdediť. Obžalovaná mala vybavovať dedičstvo, ktoré mal získať jej neplnoletý syn po svojom biologickom otcovi, ktorý žil vo Švajčiarsku a ktorý zanechal veľký majetok. Asi o tri alebo štyri dni odovzdal pani H. alebo P. v hotovosti 30.000,- € a to na čerpacej stanici, ktorá sa nachádza z výjazdu z diaľnice do Piešťan. Peniaze požičiaval maximálne na desať dní, pričom išlo o jeho osobné úspory, ktoré mal uložené na bežnom účte a v hotovosti. Pani H. a pani P. bol aj po uplynutí spomínanej lehoty utvrdzovaný, že vec sa vybavuje a že nastal nejaký technický problém. Po stretnutí v máji 2010 v Bratislave s obžalovanou za prítomnosti pani H. a po stretnutí dňa 06.08.2010 taktiež v Bratislave, na ktorom sa okrem nej zúčastnila obžalovaná, pani H., pani P. a pán M., začal dostávať konkrétne termíny vrátenia peňazí, avšak zakaždým to bolo zrušené kvôli nejakým problémom. V priebehu stretnutia v Bratislave dňa 06.08.2010 navštívili notársky úrad v Bratislave, kde dostal darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažného daru obžalovanou, pričom uňho to bolo 5.800.000,- €, čo bola suma, ktorú sa rozhodla darovať obžalovaná. Výška daru bola vysoká preto, lebo dedičstvo, ku ktorému jej všetci mali pomôcť bolo vo výške presahujúce 100 miliónov eur. Spomínané darovacie zmluvy pre neho a pre ďalších účastníkov stretnutia vyhotovil on, na základe požiadania pani H. a obžalovanej, pričom výška darovanej sumy u jednotlivých obdarovaných bola rôzna, avšak u každého sa pohybovala rádovo v 100.000,- €. Žiadne peniaze mu však na účet neprišli. Medzitým sa dozvedel, že obžalovaná má požičané peniaze na tento účel aj od ďalších osôb z Piešťan. V priebehu septembra 2010 mu pani H. predkladala rôzne dokumenty preukazujúce, že sa nejedná o žiadny podvod. Išlo o dokumenty v angličtine a nemčine.

Preto im na spomínaný účel požičal ďalšie peniaze potrebné na úhradu nevyhnutných poplatkov vo výške presahujúcej 40.000,- €, ktoré dával postupne v hotovosti obžalovanej alebo pani H., a to v období od mája 2010 do septembra 2010. Dva alebo trikrát poslal peniaze aj na účet dcéry obžalovanej, ktorý bol zriadený vo VÚB banke. Išlo o jeho ďalšie úspory, pričom nikdy nespisoval žiaden doklad o odovzdaní peňazí. Ďalšie peniaze im požičal z toho dôvodu, lebo v tom už mal veľkú sumu peňazí a keďže ho obžalovaná a pani H. neustále utvrdzovali v tom, že dedičstvo je reálne, pričom mal tiež obavy, že ak sa nezaplatia ďalšie poplatky, dedičstvo nebude vyplatené. Na stretnutí v Piešťanoch dňa 15.11.2010 mu bol, ako i ďalším účastníkom stretnutia, odovzdaný šek, na ktorom bola vypísaná suma 300.000,- € spolu s fotokópiou šeku, ktorý mu dala obžalovaná, ktorým sa preukázala, že na jej firmu v Londýne pod názvom CUCI Ltd. v meste Bristol, ktorú si založila za účelom prevedenia peňazí z dedičstva, sú 4 milióny Eur. Na základe týchto dokladov vyplatil pani H. sumu 11.250,- € ako poplatok za predčasné vybratie peňazí zo spomínaného účtu – to mal byť doklad z tej banky v Rakúsku. Predmetný šek ani nepredložil v banke, nakoľko pred ním tam bol pán M., ktorému uviedli, že šek je nekrytý. Obžalovaná mu poslala uznanie dlhu vo výške 170.000,- €, táto suma vznikla na základe dohody medzi pani H. a obžalovanou, nakoľko finančné prostriedky odovzdával obom na viacerých miestach a na viackrát. V spomínanej sume nie je zarátané žiadne navýšenie za požičanie peňazí, vie sa však vyjadriť len k sume 30.000,- € a 40.000,- €, zvyšnú časť vo výške 100.000,- € požičiaval v menších sumách v hotovosti pani H. a aj obžalovanej, ako aj vkladom na účet na rôznych miestach v Bratislave, Nitre, Piešťanoch a Ružomberku.

Svedkyňa poškodená M. P. uviedla, že niekedy v roku 2009 v Piešťanoch v penzióne Bodona, kde pracovala, sa zoznámila s obžalovanou, ktorá tam bola ubytovaná spolu s B. L., s ktorým mala milenecký vzťah. V októbri 2009 sa jej zdôverila, že zdedila nejaké peniaze zo Švajčiarska, pričom sa malo jednať o nejakého Švajčiara, s ktorým má syna P. a tomuto odkázal sumu vo výške 5.200.000,- €. Nikdy však nespomenula, ako sa o tomto dedičstve vlastne dozvedela, peniaze mali prísť z anglickej banky Barclays Bank z Londýna a sprostredkovateľom prevodu bol Antony Smith. Taktiež jej ukázala nejaké doklady v anglickom jazyku, v ktorých bolo uvedené, že je dedičkou a majiteľkou sumy 5.200.000,- €. Rozhodla sa, že jej požičia 25.000,- € v hotovosti, o čom nespísali žiadny doklad. Peniaze vybrala zo svojej vkladnej knižky a mali byť použité na nejaké poplatky. V decembri peniaze neprišli, pričom z telefonického rozhovoru s mužom, ktorý sa predstavil ako S. R., sa dozvedela, že peniaze boli vrátené späť do Anglicka, pretože mu obžalovaná poslala zlý swift kód banky, potrebný k medzinárodnému prevodu. Zároveň jej spomínaný muž oznámil, že je potrebné poslať ďalšie peniaze na zaplatenie nového prevodu a to prostredníctvom služby Western Union na Cyprus. Keďže sa jej to zdalo byť dôveryhodné, v priebehu mesiacov december 2009 až január 2010 si zobrala 9 úverov, z ktorých získala z P. L. 2x 3.500,- €, z C. L. X.XXX,- €, 1.800,- € a 1.500,- €, zo Slovenskej sporiteľne 6.200,- €, z Q. L. 3.200,- €, z Pohotovosti 600,- €, Home Creditu 6.000,- €. K týmto úverom predložila doklady. Vyššie uvedené sumy odovzdala v hotovosti obžalovanej v období novembra 2009 až mája 2011. V čase, keď si brala tieto úvery, jej bolo prisľúbené obžalovanou, že tieto úvery bude splácať ona. Koncom januára 2010 ju znova požiadala obžalovaná o ďalšiu hotovosť s tým, či nepozná niekoho, kto by jej požičal za 100 % úrok, preto oslovila M. M. L., ktorý pracoval taktiež v spomínanom penzióne. Tento sa rozhodol, že peniaze poskytne, z Poštovej banky vybral sumu 3.000,- € a hneď ich zaslal cez Western Union na Cyprus, adresu mala od obžalovanej. Keďže bolo potrebné platiť nejaké poplatky, oslovila ďalších ľudí s nádejou, že keď bude všetko zaplatené, peniaze im budú vrátené. Keď obžalovaná pýtala peniaze na poplatky vždy jej ukázala nejaké doklady písané v angličtine, kde bolo uvedené, čo je potrebné zaplatiť, vždy tam bolo uvedené meno obžalovanej, taktiež videla doklady o zaplatení rôznych poplatkov, ktoré zodpovedali sumám, ktoré zasielali na Cyprus. V tejto súvislosti oslovila viacero ľudí a to pána R. M., ktorý prvýkrát poskytol 15.000,- €, obžalovaná mu uviedla, že mu vráti 30.000,- €. Dedičstvo napokon vyplatené nebolo, ešte sa dozvedela, že obžalovaná vybavuje toto dedičstvo od roku 2008. Do vyšetrovacieho spisu predložila doklady o peňažných prostriedkoch, ktoré získala z úverov, ako aj od rôznych známych. Obžalovanej poskytla hotovosť v celkovej výške 119.422,- €, ktoré žiada vrátiť.

Svedkyňa poškodená R. Q. uviedla, že nejako v januári roku 2010 ju oslovila jej dlhoročná kamarátka M. P. s požiadavkou o zapožičanie finančných prostriedkov pre jej známu, ktorá vybavovala nejaké dedičské konanie a potrebovala uhradiť s tým súvisiace poplatky s tým, že požičané prostriedky by boli vrátené zhruba do mesiaca. Za dva dni prišla M. P. s nejakou rómkou – obžalovanou, ktorá jej prisľúbila, že keď si zoberie úver vo výške 10.000,- €, vráti jej 25.000,- €. Nakoľko pani P. jej v minulosti pomohla, súhlasila s tým, že na jej meno bude vybavený finančný úver obžalovanou v Banskej Bystrici. Po vybavení úveru vo výške 7.000,- € v P. L. boli peniaze poskytnuté obžalovanej. Neskôr o pár dní ju telefonicky požiadala obžalovaná o požičanie ďalších peňazí a aj keď spočiatku nechcela poskytnúť

ďalšie finančné prostriedky, obžalovaná ju nakoniec prehovorila a zobrala si úver z C. L. v P. vo výške 3.100,- €. Tieto peniaze spolu s M. P. obratom poslala na nejaký účet, ktorý mal slúžiť na vybavenie toho dedičstva. Obžalovanej zapožičala teda celkovo 10.100,- €, pričom tieto prostriedky jej doposiaľ neboli vrátené, a to napriek viacerým sľubom od obžalovanej. V závere si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 10.100,- €.

Svedkyňa poškodená S. C. uviedla, že v januári 2010 ju oslovil jej známy pán L. s požiadavkou o zapožičanie peňazí jeho známej, pani P.. Jednalo sa o čiastku 2.000,- €, ktoré mali byť použité na vybavenie dedičstva zo zahraničia. Za tým účelom sa zoznámila s pani P. a neskôr s obžalovanou, pre ktorú sa v skutočnosti dedičstvo vybavovalo. Prvých 2.000,- € si požičala od svojich známych a odovzdala ich pani P. na pošte v Piešťanoch. Táto ich hneď niekam odoslala. Potom niekedy v máji 2010 ju pani P. oslovila s tým, že na vybavenie dedičstva sú potrebné ďalšie peniaze. Keď sa nechala presvedčiť, súhlasila s tým, aby na jej meno bol vybavený úver v Banskej Bystrici, a to vo výške 7.000,- € v P. L.. Ako jej uviedla pani P., predmetné peniaze vybrala a použila na uhradenie certifikátov. Peniaze jej mali byť vrátené do konca mája 2010. Koncom mája 2010 sa konalo stretnutie v penzióne Bodona v Piešťanoch, na ktorom im obžalovaná oznámila, že potrebuje čiastku vo výške 12.000,- € s tým, že sa malo jednať o posledné peniaze, potrebné na sprostredkovanie dedičstva. Vtedy požiadala svoju priateľku Q. H. z P. o zapožičanie sumy 12.000,- €, ktorú pred všetkými prítomnými v penzióne Bodona odovzdala obžalovanej, ktorá jej tieto peniaze prisľúbila vrátiť do 4 dní. Celkovo poskytla obžalovanej na vybavenie dedičstva 21.000,- €, pričom 700,- € si požičala od P. K. z H., 500,- € od mamy C. C., 800,- € od svokry T. C., pričom spolu to bolo tých prvotných 2.000,- €. 7.000,- € bolo poskytnutých z vyššie spomínaného úveru a 12.000,- € mala požičaných od pani H.. V máji 2011 jej obžalovaná listom oznámila, že uznáva svoj dlh voči nej, potom v júni 2011 obdržala ďalší list od obžalovanej, v ktorom odsúhlasuje dlžnú sumu voči jej osobe vo výške 25.000,- €. Následne jej telefonicky prisľúbila vrátiť sumu 27.000,- €. Počas celého obdobia s obžalovanou komunikovali hlavne pani P. a pani H., ktoré ich potom informovali. Čo sa týka náhrady škody, túto si uplatnila vo výške 21.000,- €.

Svedok poškodený R. M. uviedol, že niekedy v marci 2010 ho v penzióne L. C. P. oslovila M. P. so žiadosťou o zapožičanie 30.000,- €, ktoré potrebovala pre svoju známu na úhradu nejakých poplatkov na sprostredkovanie dedičstva zo zahraničia. Dňa 17.03.2010 jej finančnú hotovosť požičal a to u notára JUDr. Kupca v Piešťanoch, kde o tom spísali zmluvu o pôžičke. Neskôr koncom marca roku 2010 cestou do Bratislavy vyzdvihol obžalovanú, s ktorou navštívili pána P., ktorý overoval ňou predložené doklady, pričom nejaké si chcel aj prefotiť, čo však obžalovaná odmietla a dala mu ich iba k nahliadnutiu. Toto stretnutie skončilo tým, že pán P. zaželal obžalovanej veľa šťastia pri vybavovaní dedičstva. Po týchto skutočnostiach sa vlastne dozvedel, že pani P. si od neho požičala peniaze pre obžalovanú, aby jej pomohla s vybavovaním dedičstva. Následne začiatkom apríla bol obžalovanou požiadany, aby si zobral úver v P. L. vo výške 2.000,- €, pričom tieto peniaze vôbec neobdržal, nevie uviesť ako sa k nim obžalovaná vlastne dostala. Následne dostal upovedomenie o nesplácaní tohto úveru. Dňa 08.04.2010 v Piešťanoch v penzióne Bodona zapožičal pani P. ďalšiu finančnú hotovosť vo výške 7.000,- €, ktorú ona potom odovzdala obžalovanej. Boli mu predložené aj nejaké doklady od určitého pána R. z Barclays Bank v Londýne. Po informácií od obžalovanej, že je potrebné pánovi R. zaplatiť poslednú splátku, aby sa uvoľnili peniaze z depozitu vo VÚB Bratislava koncom mája, resp. začiatkom júna 2010, zapožičal obžalovanej ďalšie peniaze vo výške 10.000,- €, ktoré jej odovzdal za prítomnosti pani P., resp. pani H.. Následne nejakou koncom júla 2010 zapožičal v Piešťanoch obžalovanej finančnú hotovosť vo výške 20.000,- € za prítomnosti M. P.. Keďže vyššie spomínané pôžičky mu neboli vrátené, spolu s ďalšími veriteľmi urgovali obžalovanú a následne v Bratislave u notárky JUDr. Juríkovej podpisovali darovacie zmluvy na zapožičané peniaze, ku ktorým uvádzali aj bankový účet, na ktorý mali byť peniaze prevedené. K tomuto prevodu však nikdy nedošlo. Obžalovaná ich informovala o tom, že JUDr. Karol Gál mal byť pracovníkom v centrále VÚB banky v Bratislava, ktorý zabezpečí prevod peňazí z Londýna do VÚB Bratislava. Ku komunikácii s obžalovanou uviedol, že táto sa snažila s nimi komunikovať, pričom vždy mala pripravenú nejakú výhovorku, resp. variantu a stále ich držala v nádeji, že peniaze budú vrátené. Do vyšetrovacieho spisu doložil viaceré doklady preukazujúce, že disponoval peňažnými prostriedkami v ním uvádzanej výške, ako aj mailovú komunikáciu medzi ním a obžalovanou a SMS komunikáciu medzi ním a obžalovanou, pani H. i pani P.. V závere si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 120.000,- €.

Svedkyňa poškodená K. H. uviedla, že s obžalovanou sa spoznala prostredníctvom M. P. niekedy začiatkom roka 2010, ktorá pre ňu vybavovala dedičstvo. Táto ju požiadala, aby jej pomohla s prekladmi

a komunikáciou v anglickom jazyku, ktorý bol potrebný pre dotiahnutie dedičstva obžalovanej do finálneho stavu. Nevedela o obžalovanej, že táto má podližnosti, bola jej predstavená ako úspešná podnikateľka. Pri jednom stretnutí zazvonil pani P. telefón a ona ju požiadala, aby komunikovala s tým pánom, ktorý jej telefonoval, čo aj urobila, pričom dotyčný pán sa predstavil ako S. R. a chcel, aby odovzdala odkaz. Po tomto začala intenzívnejšie komunikovať s pánom R.. Následne začiatkom februára letela s obžalovanou a pánom L. do Bruselu, nakoľko tam bolo potrebné vybaviť prevod peňazí na Slovensko, pričom sa malo jednať zhruba o 5 miliónov Eur, pričom ona tam mala ísť ako tlmočníčka. Až vtedy sa dozvedela, že sa malo jednať o dedičstvo, ktoré mal zdediť syn obžalovanej od svojho biologického otca zo Švajčiarska. V Bruseli sa mali stretnúť s nejakým P. L., ktorý mal za nimi prísť do hotela, v ktorom boli ubytovaní. Do Bruselu prileteli asi 22.02.2010, pričom spomínaný P. L. za nimi neprišiel a namiesto toho poslal iných ľudí, ktorí ich mali zaviesť do banky. Spomínaný P. L. hovoril po poľsky a po anglicky. Na spomínaného L. ich nakontakoval S. R. s tým, že mal zariadiť posledné veci potrebné na prevod peňazí na Slovensko. Keď prišli pred budovu Dexia banky v Bruseli, odmietli ju vpustiť spolu s pánom L. do banky s tým, že do trezoru môže ísť len majiteľ peňazí. Keď rozčúlená telefonovala L., stále jej opakoval to isté, že dnu môže ísť len majiteľ. Keď obžalovaná vyšla vonku, bola v totálnej eufórii z toľkého množstva peňazí, ktoré tam videla a o ktorých jej povedali, že sú jej, ukázali jej aj nejaký doklad s menom S. R., pričom jej ešte v hotovosti dali asi 300 USD. Dali jej podpísať nejaký doklad, o ktorom nevedela, čo vlastne podpísala. Celé to sa jej nepozdávalo, nakoľko nebola prítomná v banke ako tlmočníčka. Následne po návrate do hotela spomínaní muži, ktorí ich predtým odvedli do banky, dali obžalovanej vypísať nejaký doklad, ku ktorému musela doložiť fotokópiu občianskeho preukazu a fotografie, ktoré už mala prichystané, taktiež od nich pýtali nejaký poplatok vo výške 1.000 - 2.000,- € , ktorý mal slúžiť na to, aby bol vypracovaný posledný dokument potrebný na prevod peňazí na Slovensko. Vtedy volali L. aj R. a obaja ich ubezpečili, že všetko je v poriadku. Nepáčilo sa jej chovanie tých mužov, ktorí s nimi sedeli, vysmievali sa im a povedali, že pokiaľ nechcú zaplatiť, nemusia, ale ak chcú peniaze z dedičstva, tak tento poplatok zaplatiť musia. Nakoniec spomínaný poplatok zaplatili, stretnutie sa ukončilo s tým, že oni vybavujú potrebný doklad a na druhý deň obžalovaná uskutoční prevod peňazí. Na druhý deň čakali na telefonát, pričom nikto im nevolal, nikto neprišiel a nezdvíhali im ani telefóny. Keď sa dovolali jednému z tých mužov oznámil im, že prevod riešia, že ho nemožno uskutočniť v tento deň a že keď sa vrátia na Slovensko, peniaze už budú na účte. Keďže už mali kúpené letenky naspäť, odleteli na Slovensko, odkiaľ kontaktovali R. aj L.. L. sa vtedy vyjadril, že sa nepochopili, ale stále ich utvrdzoval, že peniaze na Slovensko budú zaslané. O niečo neskôr jej povedal, že dokáže vybaviť okamžitý prevod peňazí za poplatok vo výške 200.000,- €, čo však odmietli. Do tej doby poskytla svoje peniaze na tento účel vo výške 3.000,- €, ktoré použila na letenky a ubytovanie v Bruseli pre nich troch. Peniaze získala prostredníctvom úveru v ČSOB banke. Najintenzívnejšie rokovania boli v máji – júni 2010, kedy sa dozvedela, že M. P. do toho vložila viac peňazí a zobrala si aj nejaké úvery. V tom čase ju požiadala obžalovaná o finančnú pomoc a ona jej požičala na viackrát sumu vo výške 40.000 – 50.000,- €. Tieto peniaze použila na zaplatenie rôznych poplatkov, ktoré od nej žiadali R.. Posielala ich na účty cez Western Union na Cyprus a do Ameriky. Údaje, kam má poslať peniaze jej zasielal zvyčajne Smith mailom alebo telefonicky. V tom čase bolo potrebné platiť nejaké certifikáty, preto pani P. oslovila viacero ľudí, ktorí boli ochotní požičať peniaze. Ona oslovila len pani A., ktorá ju zoznámila s pánom C.. Napriek tomu, že mala o návšteve v Bruseli pochybnosti, utvrdila pána C., že sa nemusí ničoho báť, nakoľko pán R., keď označil L. za podvodníka, previedol peniaze z Bruselu do Londýna. Nevedela si spomenúť, či o prevode týchto peňazí videla nejaký doklad, avšak Smithovi verila hlavne z toho dôvodu, že obžalovaná tvrdila, že sa s pánom R. stretla osobne viackrát s tým, že on jej bol pridelený z Barclays Bank v Londýne, aby vybavil jej dedičský nárok. Pán C. im vtedy s pani P. odovzdal 30.000,- € v hotovosti. Vie, že na spomínaný účel požičali peniaze aj pani C., L. a M., avšak nevie uviesť v akej výške. Peniaze od pána C. dali v hotovosti obžalovanej. Nikdy nezistovala, či otcem jej syna P. je skutočne nejaký cudzinec, brala to ako fakt. S pánom C. bola vždy ochotná sa stretnúť, ukazovala mu doklady, ktoré považovala za potrebné ukázať a preto im poskytol ďalšie peniaze, ktoré už odovzdával len obžalovanej. Potom sa pán C. začal správať agresívne a tak s ním prestala komunikovať. V októbri 2010 vycestovala do Londýna, kde čakala v Barclays Bank na pána R. 2 hodiny, následne jej na recepcii v banke povedali, potom čo im ukázala všetky doklady, ktoré mali hlavičku Barclays Bank a všetky mailové komunikácie s pánom R., že pána R. nepoznajú, že v Barclays Bank nepracuje a že certifikáty, ktoré predložila, nemajú takú formu a hlavičku mailovej adresy, akú používa ich banka. Ako náhle vyšla z banky, zavolať jej pán R. s tým, že ju hľadal v banke, avšak ona mu oznámila, čo zistila v banke. Všetky zistenia oznámila obžalovanej, pričom následne už do tejto veci aktívne nezasahovala. Vie, že sa vo vybavovaní dedičstva pokračovalo ďalej. Potom prišiel mail z Barclays Bank, v ktorom oznámili, že pán R. zomrel v Amerike pri dopravnej nehode. Niekedy v roku 2011 pán R. navrhol založenie firmy v Londýne,

na ktorú by sa zriadil účet, pričom malo ísť o najjednoduchší spôsob prevodu peňazí. O niečo neskôr prišiel obžalovanej šek, v ktorom bolo uvedené, že na účet jej spoločnosti v Anglicku bolo prevedených 4.000.000,- €, ktoré sa mali hneď previesť na účet obžalovanej vo VÚB banke. Na základe toho ju obžalovaná požiadala, aby vypísala šeky pre pána C., M., L., pani P. a C.. Tieto šeky bola zakúpiť vo C. L.. Nesúhlasí s tým, že by bola zodpovedná za požičanie peňazí vo výške 140.000,- €, ktoré poskytol pán C., tento veľmi dobre vedel, o čo sa jedná, poznal každý jeden krok, ktorý sa má urobiť. Počas vybavovania dedičstva bolo viacero afér, ktoré vykonštruoval pán R., napríklad zaslal obžalovanej mail, ktorého prílohou bol úmrtný list vystavený na jej meno a oznámenie, že celé jej dedičstvo preberá tretia osoba pod menom L., ktorej meno im nič nehovorilo. Pokiaľ išlo o ľudí, s ktorými sa dostali v zahraničí do kontaktu, všetkých si podľa mena a podľa banky preverila na internete, vždy tam boli uvedené ich mená, pracovné zaradenie, telefónne čísla a ich nadriadených. Preto nemala dôvod neveriť, že sa jedná o skutočné dedičstvo. Podľa jej názoru dedičstvo skutočne existuje, akurát niekto chcel z toho vyťažiť pre seba finančný prospech. Čo sa týka listinných dokladov, má iba tie, ktoré dostala mailom od pána R., od obžalovanej, avšak nedisponuje žiadnymi originálmi. Pokiaľ ide o finančné prostriedky zapožičané obžalovanej, išlo o peniaze, ktoré pochádzali z jej životnej poisťky, z vysúdených peňazí od bývalého manžela, ona osobne zapožičala obžalovanej finančné prostriedky v celkovej výške 300.000,- €. Toto jej potvrdila obžalovaná v dokumente zo dňa 06.03.2013. Peniaze jej zapožičala v období od roku 2010 do roku 2012. Prvé peniaze dala za letenky a ubytovanie v Bruseli vo februári 2010 v celkovej výške 3.000,- €, potom za ubytovanie a letenky v Londýne vo výške 1.500,- €, potom jej postupne dávala v hotovosti od februára, resp. marca 2010 až do konca roka 2011, a to v celkovej výške 200.000,- €, v ktorej sú zahrnuté aj peniaze za Brusel aj Londýn. Išlo o jej vlastné úspory, zrušila si životné poistenie, niečo vysúdila od bývalého manžela, v tom čase podnikala a robila pre jednu nemeckú firmu, kde mala slušný príjem, niečo si aj požičala, peniaze získala aj predajom svojho bytu a auta. V závere si uplatnila škodu vo výške 300.000,- €.

Svedok poškodený M. M. L. uviedol, že niekedy v januári 2010 prišla pani P. do práce a spýtala sa ho, či by jej mohol požičať 3.000,- € na dobu jedného týždňa, pričom nechcela uviesť žiadne podrobnosti, na aký účel ich potrebuje, po dohode s manželkou jej poskytol 1.000,- € v hotovosti, ktoré mala manželka doma a zvyšok 2.000,- € išiel vybrať z účtu v Poštovej banke. Nakoniec musel vybrať 2.150,- €, nakoľko pani P. posielala peniaze cez Western Union a nemala ani na zaplatenie poplatku vo výške 119,- €. Peniaze boli zaslané na nejaký účet na Cypre. Chcela od neho požičať aj ďalšie peniaze a keďže už peniaze nemal, oslovil pani C. s tým, že pani P. potrebuje požičať nejaké peniaze. Až začiatkom marca 2010 mu pani P. oznámila, že peniaze použila na uhradenie poplatkov, ktoré súviseli s dedičstvom, ktoré mala dostať obžalovaná. Vtedy už za nimi intenzívnejšie začala chodiť pani H.. Stále o bolo v rovine, že sa niečo veľké vybavuje, pani P. nikdy nepovedala, že by sa malo jednať o podvod. Raz v apríli 2010 prišiel za pani P. do kancelárie a práve jej prišiel nejaký doklad z Anglicka, v ktorom bolo uvedené, že z anglickej banky zasielajú obžalovanej 145.000.000,- € na účet do Q. L., pričom tam bola uvedená jej adresa v Krupine a konkrétny termín prevodu. Vtedy mu pani P. oznámila, že to nie je konečná suma, že obžalovaná má byť ešte vyplatených 5,6 milióna USD. V tom čase už vedel, že aj pani P. do toho vložila nejaké peniaze, spomínala sumu 28.000,- €. V máji 2010 mu pani P. navrhla, aby si zobral úver, nakoniec ho prehovorila a 12.05.2010 z ich rezerv vybral 3.500,- € a odovzdal jej ich. Veril pani P. a pani H., ktorá už celú vec vybavovala aj v zahraničí a podávala im aktuálne informácie. Peniaze odovzdal pani P. a ešte je pridal zo svojich 250,- €. V tom čase už vedel, že je zainteresovaný aj E. C.. Keď požadoval svoje peniaze naspäť, obžalovaná im v júni 2010 oznámila, že celú vec preberá pani H., pričom dňa 15.11.2010 mu vystavila šek C. L. na sumu 38.000,- €. Peniaze však nedostal. Potom s ním prestali pani P., pani H. a pani B. komunikovať. V závere si uplatnil nárok na náhradu škody 6.369,- €. Vzhľadom k skutočnosti, že svedok poškodený M. M. L. dňa XX.XX.XXXX zomrel, bola v procesnom postavení svedkyne poškodenej jeho manželka M. L., ktorá potvrdila, že niekedy začiatkom roka 2010 požičali sumu 3.119,- € M. P., z čoho ona nebola príliš nadšená. Nevedela, na aký účel potrebovala vyššie menovaná tieto peniaze. K sume 3.500,- €, ktorá bola vybraná z P. L. uviedla, že mali v Poštovej banke účet, na ktorý chodili obom peniaze, avšak mal to na starosti jej manžel, ktorý bol takým ekonómom v ich domácnosti, takže sa nevedela vyjadriť k zostatkom na tomto účte. Ak však manžel vypovedal o pôžičke, ktorú získal výberom z P. L., bude to pravda, nakoľko on nebol človek, ktorý by bol klamal. V závere sa taktiež pripojila k trestnému stíhaniu obvinenej a požiadala o náhradu škody vo výške 6.369,- €.

Svedkyňa poškodená M. Q. uviedla, že s obžalovanou sa pozná odmalička, raz jej povedala, že skúsi je pomôcť dostať sa z dlhov, že má nejakú známu. Potom jej raz zavolať, že jej vie pomôcť, preto išla k nej domov do Krupiny, čo mohlo byť niekedy v septembri 2011. Tam obžalovaná zavolať spomínanú známu,

ktorá jej oznámila, že je tu možnosť, že by im cez nejakú nebankovku vybavila peniaze, avšak že to stojí určité poplatky. Dohoda bola taká, že 5.000,- € vyplatí strýkovi, aby bol dom ich a nežili v podnájme a zvyšné peniaze poskytne obžalovanej, ktorá jej pomôže prostredníctvom týchto peňazí vyplatiť všetky jej dlhy a exekúcie. Chcela sa zbaviť dlhov, nakoľko chceli v H. Q. otvoriť mäsiarstvo spolu s obžalovanou. K samotnej pôžičke došlo dňa 26.09.2011, kedy sa v Banskej Bystrici stretla s C. A., ktorá ju zaviedla k pánovi B., s ktorým si išla overiť podpisy na zmluvách. Jej chybou bolo, že si nič z toho neprečítala, až neskôr zistila, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená nie s ňou ale s jej svokrou. Išlo o zmluvu so spoločnosťou beFREE, s.r.o., so sídlom v Brezne. Podľa tejto zmluvy mala prevziať v mene svokry sumu vo výške 13.000,- €, ale v skutočnosti dostala len 11.200,- €, keďže zo sumy si odrátali rôzne poplatky. Z predmetnej pôžičky si nechala sumu vo výške 4.500,- € na vyplatenie domu a zvyšné peniaze vo výške 6.700,- € odovzdala obžalovanej. O pár dní jej obžalovaná zavolala, aby jej dala aj zvyšné peniaze, že jej pomôže zbaviť sa dlhov rýchlejšie. Takže jej odovzdala aj tých zvyšných 4.500,- €. Obžalovaná jej ešte tvrdila, že sa nemá báť splátok, že to bude vybavené v rámci jej oddĺženia. Koncom roka sa však od svokry dozvedela, že sa neplatí ani pôžička, pričom nebola zbavená ani dlhov. Obžalovaná sa stále na niečo vyhovárala, pričom nevie uviesť, na čo použila predmetné peniaze. Obžalovaná jej povedala, že si zháňa pôžičku z Českej republiky a následne jej vráti peniaze. Potom poprosila svojho syna, aby zavolať obžalovanej, ktorá im napísala čestné prehlásenie, že jej dlhuje 11.000,- €, pričom sa zaviazala tieto peniaze vrátiť do 08.03.2012, čo sa však nestalo. V závere sa pripojila k trestnému konaniu a požiadala o náhradu škody vo výške 11.000,- €.

Skutočnosti uvádzané jednotlivými poškodenými boli v rámci dokazovania potvrdené vypočutými svedkami, a to K. P., K. L., G. L., A. U., S. B., K. C., S. S., T. K., B. L., M. G., G. V., E. A. B., C. D., G. A., M. Q., A. T., A. P. K., A. A., ako i z prečítaných zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania, a to M. L., S. L., P. H., G. K., M. L., E. P. B., E. M. A., M. K., A. L., M. C., J. B., A. L., M. T., R. L., A. A. W., Q. Q., X. B., E. A. D., E. J. A., A. K., R. N., A. K., E. G. O., Q. H., S. R., P. K., P. K., Y. C., C. C., Y. L., M. A. a M. E..

Súd ďalej vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi. Na č. I. 1153 – 1189 sú obsiahnuté listinné materiály predložené poškodenou H. L. st. (nar. XX.XX.XXXX) Na č. I. 1154 je oznam obžalovanej, ktorá oznamuje H. L. R., že ňou odsúhlasená finančná čiastka 150.000,- € jej bude poukázaná na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v termíne do 27.07.2011. Na č. I. 1155 je výzva obžalovanej adresovaná H. L. st. na uznanie dlhu vo výške 150.000,- € zo dňa 23.06.2011. Na č. I. 1159 je fotokópia šeku na sumu 200.000,- €, vystaveného obžalovanou adresovaného H. L.. Na č. I. 1160 je obsiahnuté oznámenie o vrátení dlžnej čiastky zo dňa 30.04.2010, podľa ktorého dňa 06.05.2010 mala byť H. L. st. vrátená dlžná čiastka v Banskej Bystrici prostredníctvom právneho zástupcu obžalovanej. Na č. I. 1161 a 1162 sa nachádzajú fotokópie šekov vystavených obžalovanou v prospech poškodenej H. L. R., každý na sumu 100.000,- €. Na č. I. 1163 sa nachádza fotokópia zmluvy o pôžičke zo dňa 02.01.2009 medzi H. L. st. v postavení veriteľa a obžalovanou v postavení dlžníka, pričom predmetom tejto zmluvy je pôžička vo výške 500.000,- €, ktorá má byť vrátená najneskôr do 15.08.2010. Na č. I. 1165 sa nachádza fotokópia zmenky vystavenej obžalovanou v prospech H. L. st. na sumu 10.000.000,- Sk. Podľa čestného prehlásenia zo dňa 28.04.2008 (č. I. 1166) si obžalovaná zapožičala od H. L. ml. dňa 28.04.2008 finančnú hotovosť 1.400.000,- Sk na dobu do 30.05.2008 na kúpu rodinného domu. Podľa čestného prehlásenia zo dňa 05.05.2008 podpísaného obžalovanou, si táto zapožičala od H. L. ml. finančnú hotovosť 2.600.000,- Sk na dobu do 30.05.2008 na kúpu rodinného domu. Na č. I. 1180 – 1181 je zmluva o úvere poskytnutom P. L. A. U. vo výške 2.000,- €. Podľa výpisu z účtu kreditnej karty spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. k 31.05.2009 A. U. dlží tejto spoločnosti 1.350,60 €. Na č. I. 1183 je založený výpis z účtu A. U. v R. R., z ktorého vyplýva, že menovaná dňa 11.05.2009 vybrala z účtu 1.000,- €. Na č. I. 1184 – 1189 je dohoda o urovaní medzi pobočkou zahraničnej banky A. a H. L. R..

H. L. ml. (nar. XX.XX.XXXX) predložila do spisu písomné doklady, ktoré sú založené na č. I. 1190 – 1195. Na č. I. 1190 sa nachádzajú šeky VÚB banky vystavené obžalovanou a jej dcérou K. C. na sumy 100.000,- €, 80.000,- € a 100.000,- €. Na č. I. 1191 sú potvrdenky o výbere hotovosti z účtu H. L. ml. vedeného v J. L., pričom sa jedná o výbery hotovosti vo výškach 1.500,- €, 8.000,- € a 3.000,- €. Na č. I. 1192 – 1197 sú založené výpisy z vkladov v hotovosti na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX K. C., dcéry obžalovanej, pričom sa jednalo o vklady realizované H. L. ml. v sumách 800,- €, 495,- €, 1.600,- €, 7.000,- € a 560,- €. Na č. I. 1198 je fotokópia prevodového príkazu Slovenskej sporiteľne zo dňa 27.03.2009, kde z účtu H. L. ml. bolo prevedených bezhotovostne na účet B. L. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX 6.000,- €. Na tom istom č. I. je aj potvrdenka o vklade vykonanom H. L. ml. na účet obžalovanej

číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 950,- €. Na č. I. 1200 – 1204 sú obsiahnuté fotokópie dokladov o výbere peňazí v hotovosti z účtu A. L. vo výške 36.000,- Sk, z účtu H. L. ml. vo výške 14.500,- Sk, z účtu A. L. vo výške 6.000,- Sk, z účtu H. L. ml. vo výške 2.290,- €, výber z účtu A. L. vo výške 6.100,- €. Na č. I. 1205 je rukou písaný sumár vkladov na jednotlivé účty, pričom celková suma vkladov predstavuje 20.845,- €. Na č. I. 1210 – 1249 sa nachádzajú fotokópie potvrdení o prevode peňazí prostredníctvom služby Western Union do zahraničia, pričom súpis týchto prevodov je na č. I. 1250, celkovo sa jedná o sumu 40.215,-. Na č. I. 1251 sa nachádza fotokópia výzvy obžalovanej zo dňa 23.06.2011 adresovaná H. L. ml., pričom sa jedná o výzvu na odsúhlasenie dlžnej čiastky vo výške 150.000,- €. Na č. I. 1252 sa nachádza zmluva o pôžičke medzi H. L. ml. a obžalovanou zo dňa 20.04.2007, pričom predmetom zmluvy je zapožičanie sumy vo výške 350.000,- € obžalovanej, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť dlžnú sumu do 15.08.2010. Na č. I. 1253 je fotokópia prehlásenia H. L. ml. v postavení veriteľa a obžalovanej v postavení dlžníka, pričom sa jedná o pôžičku vo výške 1.170.000,- Sk na dobu 5 dní od dátumu zapožičania, teda od 21.08.2008. Na č. I. 1254 sa nachádza výdavkový pokladničný doklad zo dňa 21.08.2008, podľa ktorého bolo A. P. K. vyplatených H. L. 1.170.000,- Sk. Na č. I. 1255 je zmluva o zabezpečovacom prevode práva v spojení so zmluvou o pôžičke zo dňa 21.08.2008 medzi A. L. a H. L. A. na strane dlžníkom a A. P. K. na strane veriteľa.

Svedok poškodený M. L. predložil listinné materiály, ktoré boli založené do vyšetrovacieho spisu na č. I. 1256 – 1267. Na č. I. 1256 je čestné prehlásenie podpísané dlžníkom K. P. a veriteľom M. L. zo dňa 25.02.2008, podľa ktorého dlžník prehlasuje, že finančný obnos vo výške 160.000,- Sk, ktorý prevzal od veriteľa za účelom podnikania, vráti do 31.03.2008. Na č. I. 1257 sa nachádza zmluva o pôžičke zo dňa 28.02.2010 uzavretá medzi veriteľom M. L. a dlžníkom obžalovanou na sumu 140.000,- €, pričom podľa obsahu tejto zmluvy sa dlžník zaväzuje vrátiť veriteľovi čiastku 140.000,- € do 31.07.2010. Na č. I. 1258, 1259 je dohoda o urovnaní zo dňa 18.03.2010 uzavretá medzi oprávneným M. L. a povinnou obžalovanou na sumu vo výške 100.000,- €. V písomnej výzve zo dňa 23.06.2011 (č. I. 1260) obžalovaná vyzýva M. L. na odsúhlasenie dlžnej čiastky vo výške 150.000,- €, pričom následne v písomnom oznámení zo dňa 07.07.2011 obžalovaná konštatuje, že dlžná čiastka vo výške 150.000,- € bude poukázaná na číslo účtu M. L. v lehote do 27.07.2011. Na č. I. 1262 je potvrdenie o vklade hotovosti na účet pani C. vo výške 556,88 €. Podľa zmluvy o úvere zo dňa 18.01.2010 Poštová banka poskytla M. L. úver vo výške 2.000,- €. Na č. I. 1267 sa nachádzajú fotokópie o bankových operáciách a to o výbere z účtov v hotovosti, ktoré realizoval M. L. v P. L. a Dexia banke dňa 18.01.2010 v sumách 3.995,- € a 500,- €.

Svedkyňa poškodená I. P. doložila do vyšetrovacieho spisu fotokópie nasledujúcich dokladov. Na č. I. 1268, 1269 predložila výpočet úrokov z poskytnutej finančnej výpomoci obžalovanej, na č. I. 1270 – 1273 zmluvu o úvere poskytnutou P. L. vo výške 60.000,- Sk a vo výške 50.000,- Sk, zmluvu o úvere poskytnutého spol. Beneficial Finance vo výške 200.000,- Sk a zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru mBankou vo výške 100.000,- Sk. Na č. I. 1287 sa nachádza fotokópia výzvy obžalovanej zo dňa 23.06.2011 adresovaná I. P. na odsúhlasenie dlhu obžalovanej vo výške 13.000,- €.

Svedok poškodený G. B. predložil fotokópiu šeku VÚB banky zo dňa 12.04.2010 vystaveného obžalovanou na sumu 4.000,- €, ako aj oznámenie o vrátení dlžnej čiastky, ku ktorému malo dôjsť 07.05.2010 (č. I. 1289 – 1290).

Svedok poškodený E. P. C. predložil okrem fotokópií dokladov v anglickom jazyku šek VÚB banky zo dňa 15.11.2010 na sumu 300.000,- €, ako aj fotokópiu darovacej zmluvy zo dňa 06.08.2010, ktorej predmetom je poskytnutie peňažného daru vo výške 5.800.000,- € obžalovanou E. P. C. (č. I. 1301 – 1302).

Na č. I. 1304 – 1378 sa nachádzajú listinné doklady predložené svedkom poškodeným R. M.. Okrem iných dokladov, ide o prehľad finančných pohľadávok voči obžalovanej zo dňa 14.02.2012, podľa ktorého zapožičal obžalovanej celkovú čiastku 69.000,- €. Na č. I. 1308 sa nachádza darovacia zmluva s notárom overeným podpismi zo dňa 06.08.2010, na základe ktorej obžalovaná poskytla R. M. peňažný dar vo výške 150.000,- €. Na č. I. 1310 je fotokópia šeku VÚB banky vystaveného v prospech R. M. vo výške 160.000,- €. Na č. I. 1311 je oznámenie podpísané obžalovanou zo dňa 10.05.2011, v ktorom obžalovaná priznáva zapožičanie finančného obnosu na súkromné účely a deklaruje jeho vrátenie v mesiaci jún 2011. Na č. I. 1312 je oznámenie podpísané obžalovanou o vyplatení dlhu vo výške 100.000,- € v termíne do 27.07.2011. Na č. I. 1313 – 1355 je mailová ako aj SMS komunikácia R. M. s obžalovanou. Na č. I.

1356 sa nachádza žiadosť o vydanie kreditnej karty Visa s celkovým úverovým rámcom 3.000,- €. Podľa zmluvy o poskytnutí splátkového úveru č. 4010 zo dňa 22.03.2010 bol Tatra bankou, a.s. poskytnutý úver R. M. vo výške 7.311,- €. Na č. I. 1362 – 1367 sú založené pokyny na redemáciu investora R. M. zo dňa 07.07.2010 a 22.07.2010, ako aj dodatok k zmluve o založení zaknihovaného podielového listu medzi záložným veriteľom Tatra bankou, a.s. a záložným dlžníkom R. M.. Na č. I. 1368 je zmluva o splátkovom úvere uzavretá R. M. so Slovenskou sporiteľňou zo dňa 08.04.2010, pričom predmetom zmluvy je poskytnutie úveru vo výške 7.000,- €. Na základe zmluvy o úvere s P. L. podpísanej 29.03.2010 bol R. M. poskytnutý úver vo výške 1.000,- €. Na č. I. 1378 je založená vizitka E. M. P., konateľa spol. Palčo Brokers o.c.p., a.s.

Svedkyňa poškodená S. C. predložila do vyšetrovacieho spisu oznámenie obžalovanej zo dňa 10.05.2011, v ktorom priznáva zapožičanie finančných prostriedkov na súkromné účely a oznamuje termín vrátenia týchto prostriedkov do 15. júna 2011. Ďalej predložila výzvu obžalovanej zo dňa 22.06.2011 na odsúhlasenie dlžnej sumy vo výške 25.000,- € spolu s odsúhlasením dlhu zo dňa 28.06.2011 podpísaným svedkyňou poškodenou S. C.. Na č. I. 1382 je oznámenie obžalovanej, v ktorom deklaruje uhradenie dlžnej čiastky vo výške 25.000,- € v termíne do 27.07.2011.

Svedok poškodený M. M. L. predložil do vyšetrovacieho spisu, okrem iného, fotokópiu šeku zo dňa 15.11.2010 na sumu 38.000,- €, oznámenie o priznaní dlhu obžalovanou zo dňa 10.05.2011, ako aj žalobu zo dňa 16.01.2012 o zaplatenie čiastky 3.119,- € s príslušenstvom.

Svedkyňa poškodená R. Q. predložila na č. I. 1400 súpis bankových úverov, ktoré jej boli poskytnuté VÚB bankou a Poštovou bankou, oznámenie obžalovanej, že dlžná čiastka vo výške 25.000,- € bude poukázaná na bankový účet R. Q. do 27.07.2011, uznanie záväzku obžalovanou vo výške 25.000,- € zo dňa 24.08.2011, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru VÚB bankou zo dňa 15.02.2010 vo výške 3.200,- €, ako aj zmluvu o poskytnutí úveru Poštovou bankou zo dňa 15.02.2010 vo výške 3.100,- €.

Svedkyňa poškodená M. P. na č. I. 1424 – 1468 predložila zoznam finančných prostriedkov, ktoré poskytla obžalovanej v dobrej viere zo dňa 14.02.2013, výzvu A. A. P. adresovanú obžalovanej na vrátenie financií v celkovej výške 30.200,- € do 31.12.2010, dohodu o zapožičaní finančného obnosu medzi veriteľom M. P. a dlžníkom - obžalovanou zo dňa 05.06.2010 vo výške 27.000,- €, ktorú sa obžalovaná zaviazala vrátiť do 15.06.2010, dohodu o zapožičaní finančného obnosu 45.100,- € medzi veriteľom M. P. a dlžníkom – obžalovanou, pričom dlžník sa zaväzuje túto čiastku vrátiť do 15.06.2010, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru medzi dlžníkom M. P. a veriteľom Tatra bankou, a.s. vo výške 3.200,- € podpísanú dňa 10.12.2009, zmluvu o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a M. P. na 6.200,- € zo dňa 11.12.2009, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru medzi VÚB bankou, a.s. a M. P. vo výške 3.200,- € zo dňa 18.11.2009, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru medzi VÚB bankou, a.s. a M. P. vo výške 1.500,- € zo dňa 01.02.2010, zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru medzi VÚB bankou, a.s. a M. P. vo výške 1.800,- € zo dňa 01.12.2009, úverovú zmluvu uzavretú medzi M. P. a Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 26.05.2011 s výškou úveru 6.000,- €, zmluvu o úvere medzi Poštovou bankou, a.s. a M. P. zo dňa 04.12.2009 s výškou úveru 3.500,- €.

Svedkyňa poškodená K. H. na č. I. 1469 – 1757 predložila doklad o zakúpení leteniek do Bruselu zo dňa 19.02.2010 spolu s dokladmi o zaplatení za taxi službu, doklad o zaplatení letenky do Londýna zo dňa 27.10.2010, fotokópie rôznych certifikátov a dokladov o úhrade, vrátane prekladu do slovenského jazyka, ako aj záznamy mailovej komunikácie. Na č. I. 1670 predložila zoznam dokladov o platbách prostredníctvom služby Western Union v priebehu roku 2010. Na č. I. 1757 je priložené potvrdenie k záväzku zo dňa 06.01.2013, v ktorom obžalovaná potvrdzuje, že si od E. K. H. v priebehu rokov 2009 – 2012 zapožičala finančnú čiastku vo výške 300.000,- € za účelom vybavenia dedičského konania od S. R. z Londýna s tým, že predmetný finančný obnos sa má vrátiť do konca roka 2013.

V priebehu vyšetrovania boli do vyšetrovacieho spisu zabezpečené z viacerých bankových domov, ako aj nebankových subjektov údaje podliehajúce bankovému tajomstvu. Z takto zabezpečených údajov, resp. výpisov z jednotlivých bankových účtov bolo zistené, že na účet obžalovanej číslo XXXXXXXX vedený v P. L., S. bol dňa 07.03.2008 svedkyňou poškodenou I. P. vykonaný vklad vo výške 120.000,- Sk, pričom následne dňa 12.03.2008 bol vyššie menovanou poškodenou vykonaný vklad vo výške 100.000,- Sk. Následne boli tieto finančné prostriedky z účtu vybrané a účet bol zrušený dňa 29.01.2009. Na účet obžalovanej zriadený vo C. L. číslo XXXXXXXXXX boli v období od 30.06.2008 do 31.07.2008 vykonané

vklady H. L. ml., resp. H. L. st. vo výške 405.000,- Sk, pričom následne boli tieto finančné prostriedky vo výške 403.500,- Sk z predmetného účtu vybrané. Obžalovaná mala zriadený bankový účet číslo XXXXXXXXXXXX v J. L., S., pričom na predmetný účet bol H. L. dňa 08.01.2009 vykonaný vklad vo výške 1.660,- €, 27.10.2008 bol na tento účet vykonaný vklad vo výške 100.000,- Sk obcou Kosorín a dňa 19.03.2008 bol vykonaný vklad svedkyňou poškodenou I. P. vo výške 100.000,- Sk.

Do vyšetrovacieho spisu boli zabezpečené aj výpisy z účtov patriacim rodinným príslušníkom obžalovanej, pričom z výpisov z účtu dcéry obžalovanej K. C. číslo XXXXXXXXXXXX S. XXXXXXXXXXXX (č. I. 2213 – 2225) vyplýva, že na predmetné účty boli vykonávané nasledujúce vklady: a to M. P. vo výške 2.300,- €, 3.000,- €, 800,- €, 1.000,- €, 3.000,- €, 9.000,- €, 1.990,- €, 7.000,- €, 2.000,- €, 300,- € a 8.400,- €, K. L. vo výške 550,- €, K. H. vo výške 15.000,- €, 2.500,- €, 2.000,- € a 1.748,- €, R. Q. vo výške 2.500,- €, R. M. vo výške 3.000,- € a 4.000,- € a E. P. C. vo výške 2.000,- €.

Z výpisu z účtu H. L. ml., vedeného v R. R. číslo XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 27.03.2009 bola vykonaná úhrada prevodom vo výške 6.000,- € na účet B. L., vedený v R. R., S. č. XXXXXXXXXXXX, pričom dispozičné právo vo vzťahu k tomuto účtu mala aj obžalovaná.

Z výpisu z účtu svedka poškodeného M. L. číslo XXXXXXXXXXXX vedeného v J. L., S. vyplýva, že dňa 25.02.2008 bol vykonaný výber z účtu vo výške 100.232,- Sk.

Z výpisu z účtu svedkyne poškodenej H. L. st. č. XXXXXXXXXXXX vedeného v R. R., S. vyplýva, že z predmetného účtu bol dňa 22.08.2008 vykonaný výber vo výške 100.000,- Sk, dňa 25.08.2008 výber vo výške 91.150,- Sk a 08.09.2008 výber vo výške 100.000,- Sk. Taktiež z predmetného účtu, ako aj z účtu H. L. st. č. XXXXXXXXXXXX, boli vykonané viaceré výbery kartou, čo je zaznamenané na výpisoch z predmetných účtov.

Na č. I. 2490 je založená zmluva o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a H. L. st. zo dňa 22.08.2008 vo výške 200.000,- Sk. Na č. I. 2494 je zmluva o splátkovom úvere medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a H. L. ml. zo dňa 27.03.2009 na sumu 6.900,- €.

Podľa správy spoločnosti Provident Financial, s.r.o. zo dňa 20.12.2011 (č. I. 2498) obžalovaná uzatvorila s ich spoločnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 05.06.2003 a 24.10.2005, pričom k dátumu 20.12.2011 evidovala predmetná spoločnosť spôsobenú škodu z týchto zmlúv vo výške 118,83 €, resp. 1.174,40 €.

Na č. I. 2505 je zmluva o poskytnutí hotovostného úveru medzi spoločnosťou mBank a A. L. zo dňa 03.12.2008 vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €).

Na č. I. 2516 je zmluva o poskytnutí hotovostného úveru medzi spoločnosťou mBank a H. L. st. zo dňa 05.12.2008 vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €).

Na č. I. 2530 je založená zmluva o úvere zo dňa 10.07.2008 medzi Poštovou bankou, a.s. a H. L. st. vo výške 250.000,- Sk.

Na č. I. 2533 je zmluva o splátkovom úvere zo dňa 18.04.2008 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a C. A., resp. P. A., pričom výška úveru predstavuje sumu 200.000,- Sk.

Na č. I. 2539 je zmluva o poskytnutí hotovostného úveru zo dňa 16.12.2008 medzi spoločnosťou mBank a C. A. s výškou hotovostného úveru 100.000,- Sk (3.319,39 €).

Na č. I. 2545 je zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi Poštovou bankou, a.s. a C. A. zo dňa 20.11.2008 na sumu 50.000,- Sk (1.659,70 €). Na č. I. 2551 je zmluva o úvere XXXXXXXXXXXX medzi Poštovou bankou, a.s. a C. A. zo dňa 20.11.2008 na sumu 50.000,- Sk (1.659,70 €).

Podľa informácie P. L., S. (č. I. 2571) R. Q. uzatvorila dňa 08.02.2010 s predmetnou bankou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom jej bola poskytnutá výška úveru 3.500,- € a dňa 08.02.2010 uzatvorila s predmetnou bankou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom jej bola poskytnutá výška úveru 3.500,- €.

Na č. I. 2586 sa nachádza zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.09.2008 uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a A. L., nar. XX.XX.XXXX s výškou úveru 36.000,- Sk.

Podľa správy P. L., S. ich klientka I. P. uzatvorila s ich bankou dňa 10.09.2007 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a bola jej poskytnutá výška úveru v hodnote 1.327,76 €, dňa 07.03.2008 uzatvorila zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a bola jej poskytnutá výška úveru v hodnote 1.991,64 € a dňa 07.03.2008 uzatvorila zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a bola jej poskytnutá výška úveru v hodnote 1.991,64 €.

Na č. I. 2620 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.12.2011 medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. a A. U. s výškou poskytnutých prostriedkov 459,- €.

Na č. I. 2634 je zmluva o úvere uzavretá medzi spol. beFREE, s.r.o. a S. Q., nar. XX.XX.XXXX, zast. M. Q., nar. XX.XX.XXXX s uvedenou sumou úveru vo výške 18.000,- €.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie popísaného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžalovaná je okrem svojho priznania (ktoré však už nemohol súd považovať za vyhlásenie o vine ako ho predpokladá § 257 odsek 1 Trestného poriadku vzhľadom k časovému deju konania kedy bolo obžalovanou uskutočnené) usvedčovaná najmä priamymi dôkazmi v podobe svedeckých výpovedí poškodených osôb, ktorí taktiež k jednotlivým čiastkovým útokom podali trestné oznámenia, pričom svoje svedecké výpovede doložili aj písomnými podkladmi v podobe zmlúv o pôžičkách podpísaných obžalovanou a v niektorých prípadoch s úradne overenými podpismi, ako aj v niektorých prípadoch v podobe čestných vyhlásení, taktiež podpísaných obžalovanou, resp. osobami, ktoré v jej mene prevzali peňažné prostriedky od poškodených, tiež písomnými výzvami na odsúhlasenie jednotlivých dlžných čiastok, zasielaných obžalovanou a písomnými oznámeniami o vyplatení dlžných súm, nekrytými šekmi vystavenými obžalovanou ako i výpoveďami svedkov. Do vyšetrovacieho spisu boli ďalej zabezpečené výpisy z jednotlivých bankových účtov obžalovanou, resp. jej rodinných príslušníkov a známych osôb, preukazujúce vložené finančné prostriedky zo strany poškodených. Vzhľadom k skutočnosti, že v prevažnej väčšine boli zo strany poškodených odovzdávané finančné prostriedky obžalovanej v hotovosti, bez akýchkoľvek dokladov o prevzatí finančných prostriedkov, boli vo vyšetrovacom spise zadokumentované svedecké výpovede osôb, ktoré zapožičali peňažné prostriedky poškodeným, pričom v niektorých prípadoch títo svedkovia deklarovali aj účel zapožičania týchto peňazí.

Obžalovaná v zásade nikdy počas celého konania nespochybňovala skutočnosť, že si od poškodených zapožičala isté finančné prostriedky. Popierala iba výšku jednotlivých zapožičaných súm, ako aj úmysel podvodným spôsobom tieto prostriedky vylákať, pričom argumentovala tým, že peniaze si požičiavala na podnikanie, resp. na rôzne poplatky v súvislosti s vybavovaním dedičstva, ktoré mala dostať z Anglicka. K tomuto je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o podnikateľskú činnosť, ktorú obžalovaná prevádzkovala v spolupráci s poškodenou K. H. v postavení zamestnanca, táto z dôvodu nerentabilnosti bola vykonávaná len po dobu niekoľkých mesiacov, pričom ďalšia zamýšľaná podnikateľská činnosť s poškodenou M. P., resp. poškodenou M. Q., ani nebola začatá. Pokiaľ ide o deklarované dedičstvo, ktoré mala, resp. mal nadobudnúť nepľnoletý syn obžalovanej po biologickom otcovi zo Švajčiarska prostredníctvom Barclays Bank Londýn, prinajmenšom pochybnou sa zdá skutočnosť, že obžalovaná nevedela uviesť o údajnom poručiteľovi žiadne podrobnosti, okrem toho, že mal byť Švajčiar s menom Johnny, najmä keď svedkyňa poškodená R. Q. vo výpovedi popísala stretnutie s obžalovanou, na ktorom táto deklarovala, že pracovala ako pomocníčka v domácnosti u nejakého Švajčiara a s jeho synom mala mať dieťa, pričom keď starý pán zomrel, zanechal rozsiahle dedičstvo jej synovi. Taktiež rozporuplné sú aj tvrdenia obžalovanej vo výpovedi zo dňa 13.08.2013, kde uviedla, že v lete 2008 dostala mail od pána R. s tým, že bola trestne stíhaná a za to má dostať finančné odškodnenie, čo následne bolo zmenené na dedičstvo v sume 6,8 milióna USD. Obrana obžalovanej spočíva v tom, že bola podvedená S. R., je vyvrátená tvrdením svedkyne poškodennej K. H., ktorá vo výpovedi konštatovala, že pani B. jej tvrdila, že sa s pánom R. stretla osobne viackrát s tým, že on jej bol pridelený z Barclays Bank, aby vybavil jej dedičský nárok. Obžalovaná pokračovala vo „vybavovaní“ dedičstva aj po tom, čo koncom marca 2010 navštívila spolu so svedkom poškodeným R. M. pána P., ktorý po prezretí ňou predložených dokladov konštatoval, že tieto nesú známky falšovania a odmietol poskytnúť akékoľvek prostriedky na

takúto pochybnú investíciu, resp. potom, čo svedkyňa poškodená K. H. v októbri 2010 v Londýne zistila, že v Barclays Bank nepracuje žiadny S. R. a že ňou predložené certifikáty vykazujú známky falšovania. Ani po takýchto zisteniach sa obžalovaná neobrátila na orgány činné v trestnom konaní, ani napriek jej tvrdeniam, že jej boli zaslané doklady z Anglicka, svedčiace o tom, že bola podvedená, pričom žiadne relevantné doklady o tejto skutočnosti nepredložila. V neposlednom rade je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaná nemala reálnu možnosť vrátiť zapožičané prostriedky deklarované vo vyšetrovacom spise, nakoľko bolo preukázané, že jej reálne príjmy to neumožňovali. Na utvrdenie týchto záverov súdu je nutné aj zdôrazniť zásadnú zmenu v obhajobe obžalovanej, ktorú učinila dňa 25.09.2023 na hlavnom pojednávaní, keď vyhlásila že sa cíti byť vinná zo skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu v plnom rozsahu a že ich spáchanie úprimne ľutuje. Zároveň pred súdom vyhlásila, že všetky škody ktoré vznikli poškodeným jej protiprávnym konaním sa pokúsi v plnej miere uhradiť.

Konanie obžalovanej súd právne kvalifikoval ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona. Tohto zločinu sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí takým činom škodu veľkého rozsahu. V zmysle § 124 odsek 1 Trestného zákona sa okrem iného za škodu na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku, alebo reálny úbytok na majetku. V zmysle § 125 odsek 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej 500-násobok takej sumy, tzn. suma 133.000 eur. Vykonaným dokazovaním tak, ako bolo vyššie rozvedené, bolo preukázané, že obžalovaná vo vzťahu k poškodeným nevykonávala reálne obchody. Obžalovaná tak naplnila po stránke subjektívnej aj objektívnej skutkovú podstatu pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona. Závažnosť konania obžalovanej spočíva v tom, že sa dopustila úmyselného trestného činu. Porušila tak záujem na ochrane cudzieho majetku. Jej protiprávnym konaním bola spôsobená škoda, ktorá výrazne prekračuje hranicu škody veľkého rozsahu.

Obžalovaná je v mieste bydliska hodnotená kladne, zo strany obecného úradu nebolo voči menovanej vedené priestupkové konanie. Obžalovaná sa doposiaľ nedopustila žiadnych priestupkov. V registri trestov má evidovaných 8 záznamov, pričom pri 7 z nich sa konštatuje, že sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 42/2017 zo dňa 29.04.2022 v spojení s Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To 106/2022 zo dňa 22.11.2022, právoplatným dňa 22.11.2022 bola obžalovaná uznaná vinnou pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pričom jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Skutok z tohto rozsudku sa stal 04.10.2011, teda pred vznesením obvinenia obžalovanej v súdnej/posudzovanej trestnej veci. Z tohto dôvodu bolo nutné zvažovať uloženie spoločného trestu. V zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

V prípade obžalovanej súd nezistil žiadne priťažujúce, poľahčujúcou okolnosťou bolo jej priznanie sa k spáchaniu trestného činu, prejavená úprimná ľútosť a prísľub, že dobrovoľne nahradí spôsobenú škodu.

Na základe týchto skutočností rozhodoval súd o potrestaní obžalovanej a to podľa zásad pre ukládanie trestov. Trestný zákon hrozí za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona trestom odňatia slobody na 10 až 15 rokov.

V zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

V zmysle § 34 odsek 3 Trestného zákona trest má postihovať len páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pokiaľ súd zvažoval na základe vyššie uvedeného aký trest za spáchanú trestnú činnosť obžalovanej uloží, dospel k záveru, že v prípade obžalovanej by uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby 10 až 15 rokov bolo neprimerane prísne. Podľa zistenia súdu sa trestné stíhanie v tejto trestnej veci začalo 12.08.2011. Obvinenie bolo vznesené dňa 26.11.2012. Podľa názoru súdu uplynutie doby takmer 11 rokov od vznesenia obvinenia je možné z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru považovať za prípad, pri ktorom môže súd neúmerne dlhú dobu konania zohľadniť pri výmere trestu, a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie. V zásade je možné konštatovať, že Európsky súd pre ľudské práva považuje za neúmerne dlhé konanie už konanie, ktoré presahuje dobu šiestich rokov. Ustanovenia Ústavy SR a medzinárodných zmlúv, ktoré sa týkajú práva na súdnu ochranu, či práva na spravodlivý proces, upravujú činnosť súdu prípadne garantujú práva občana, ktoré má súd v súdnom konaní rešpektovať.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR sudca je viazaný nie len zákonom, ale aj Ústavným zákonom a medzinárodnou zmluvou o ľudských právach (čl. 144 ods. 2 v súvislosti s čl. 11 Ústavy SR) a je povinný ich aplikovať. Zákony musí vykladať tak, aby sa ich výklad nedostal do rozporu s Ústavou ani s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach.

Článok 11 Ústavy SR ustanovuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom majú prednosť pred jej zákonmi, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd.

Podľa § 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta práva Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci, uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 odsek 4 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené Ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je nepochybne významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiadúcim javom, ktorý nie len odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je aj v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu konania. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nie len právom, ale predovšetkým povinnosťou orgánov, ktoré štát za týmto účelom zriadil. Je potom celkom v rozpore s čl. 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní, resp. súd spôsobil prieťahy v tomto konaní. Stráca

sa potom účel trestného konania, a to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní.

Ako už bolo vid' vyššie konštatované, Trestný zákon účinný v čase spáchania stíhaných skutkov vo svojej osobitnej časti pre trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 4 Trestného zákona, dovoľuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 10 až 15 rokov. Čo sa týka obžalovanej vzhľadom na vyššie uvedené medzinárodné zmluvy, ktoré sa týkajú práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, taktiež s poukazom na priznanie obžalovanej a prísľub k náhrade škody poškodeným je potom podľa presvedčenia súdu odôvodnené uložiť obžalovanej trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby § 221 odsek 4 Trestného zákona. Súd v tomto smere prihliadol aj na mieru zavinenia obžalovanej, pohnútku k spáchaniu trestného činu, závažnosť jej konania. Tomuto konštatovaniu potom, podľa názoru súdu, zodpovedá uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Vzhľadom na zahladené predchádzajúce odsúdenia sú podľa názoru súdu, splnené podmienky na podmieňaný odklad výkonu takto uloženého trestu so súčasným uložením probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Za úmernú považoval súd skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov (čiže v zmysle zákona najdlhšiu možnú výmeru), pričom zároveň súd obžalovanej uložil podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu. V zmysle § 51 odsek 5 Trestného zákona je potom obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnili poškodení svoje nároky na náhradu škody. Vzhľadom k priznaniu obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti a prísľubu že dobrovoľne nahradí spôsobenú škodu všetkým poškodeným, súd potom obžalovanú k tejto povinnosti zaviazal nielen v zmysle § 287 odsek 1 Trestného poriadku, avšak zároveň jej tento záväzok uložil aj príkazom urobiť tak v rámci plynutia skúšobnej doby v zmysle § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona.

Keďže zvyšok uplatneného nároku u poškodenej S. B. (prevzaté rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 42/2017) vo výške 2.000,- eur nebol vykonaným dokazovaním nijako preukázaný, súd túto poškodenú so zvyškom jej uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 1 T 30/2015.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.